

Elżbieta Kempisty, Zofia Sulgostowska

Woźna Wieś, woj. łomżyńskie.
Stanowisko 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 11, 47-48

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TARKOWO, gm. Nowa Wieś Wielka
woj. bydgoskie
Stanowisko 50

Uniwersytet im. A. Mickiewicza
w Poznaniu Katedra Archeologii
Ekspedycja Kujawska

Badania prowadził zespół pod naukowym kierownictwem doc. dr hab. A. Cofta-Broniewskiej. Finansowała Katedra Archeologii UAM. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych - faza II/III i kultury amfor kulistych.

Zbadano powierzchnię ok. 1000 m², co stanowi ok. 2/3 powierzchni osady. Ogółem założono 14 wykopów, spośród których 12 posiadało zasadniczo wymiary 2,5 x 5,0 m, dwa pozostałe eksplorowano na odmiennych zasadach przy użyciu sprzętu mechanicznego /strefa zabudowy przemysłowej terenu/. Odkryto łącznie 35 obiektów, w tym 1 budowlę typu szalazowego. W większości przypadków rejestrowano bliżej nieokreślone "jamy gospodarcze".

Nie przewiduje się prowadzenia dalszych badań.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

WOŹNA WIEŚ
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1 i 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziły dr Elżbieta Kempisty i mgr Zofia Sulgostowska. Finansowało PMA i WKZ w Łomży. Czwarty sezon badań. Stanowisko piaskowe od schyłku paleolitu do neolitu, ślady cmentarzyska z okresu wpływów rzymskich /.

Stanowisko 1

Wykop I. Poszerzono wykop w kierunku wschodnim i zachodnim. Przebadano 100 m² /w tym 8 sondaży o powierzchni 1 m², w celu zbadania zasięgu stanowiska/.

Materiały zalegały w próchnicy i w iluwium przeciętnie do głębokości 70 cm, a miejscami do 130 cm.

Wydobyto ok. 2000 wyrobów krzemiennych i kamiennych i ok. 900 ułamków ceramiki oraz nieliczne zabytki metalowe ze zniszczonego cmentarzyska z okresu wpływów rzymskich. Wyroby krzemienne to rdzenie, półsurowiec, narzędzia i odpadki. Wyróżniono: 39 rdzeni, 2 żuszczenie, 39 drapaczy, 37 skrobaczy, 26 ryl-

ców, 6 ryliczaków, 5 pazurów i wiertników, 16 zbrojników /trapezy, półtylczaki, grociaki sercowate, wiórek typu Borki/, 1 liściak, 15 odłupków łuskanych, 32 wióry łuskane, 27 fragm. narzędzi w tym 2 o powierzchniach gładzonych.

Poza nielicznymi elementami paleolitycznymi większość ściśle nawiązuje do materiałów z poprzednich lat badań i wiąże się z kulturą niemiecką.

Wykop III. Badano teren zagrożony przez piśnicę. Przekopano 26 m² poszerzając dawny wykop. Wydobyto ok. 1700 zabytków krzemianych i ok. 400 fragmentów naczyń glinianych, neolitycznych.

Materiały krzemienne zawierają elementy od schyłkowopaleolitycznych do neolitycznych.

Stanowisko 2

Stanowisko położone ok. 250 m na wschód od stanowiska 1 jest usytuowane między jeziorami Dęstwo na północy a leżącym ok. 100 m na południe starym jeziorem, obecnie wyschniętym, które zostało zlokalizowane na podstawie wierzeń geologicznych.

Wykop sondażowy /6x1m/ zlokalizowano na północno-zachodnim brzegu starożytnego jeziora, na skłonie mineralnego wzniesienia schodzącego ku jezioru.

W profilu pod warstwą naniesionego piasku stwierdzono obecność starszej próchnicy, z której i z warstw jej podległych wydobyto wyroby krzemienne i węgle drzewne. Znalezione 139 krzemieni wśród których wyróżniono 1 rdzeń, 1 skrobacz, 1 rylec, 1 pazur, 2 zbrojniki, 2 fragmenty narzędzi i 1 ryliczak.

Nieliczne /8 szt./ i drobne fragmenty ceramiki podobnej pod względem technologii do ceramiki ze stanowiska 1 wydobyto tylko z warstwy naniesionego piasku nad starą próchnicą.

Prawdopodobnie zespół krzemienisty zalegający w warstwie starszej próchnicy i poniżej jest starszy od zespołu ze stanowiska 1 na co wskazuje typologia wyrobów i brak ceramiki.

Zbiory znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

WRONOWICE PARZYCA, gm. Tyszowce
woj. zamojskie
Stanowisko 5

Uniwersytet im. M. Skłodow-
skiej Curie w Lublinie
Zakład Archeologii

Badania prowadził Andrzej Kokowski. Finansował WKZ w Zamościu. Trzeci sezon badań. Od środkowej epoki kamienia do I w. pne. Osady i osadnicza /?/.

Badania prowadzone w części zachodniej intensywnie niszczo-